

Excel·lentíssima alcaldessa de la ciutat de València, Na Maria José Català, President de la Junta Central Fallera, En Santiago Ballester, membres de la corporació municipal, autoritats, directiva de Junta Central Fallera, Belleses del Foc, Reines de les Festes de Castelló... estimades Carmen i Marta i les seues Corts d'Honor... Beatriz, Fallera Major de València, nostres benvolgudes Corts d'Honor, molt bona vesprada a totes i tots.

Encara em costa creure'm que hui estiga aquí.

Sempre he admirat a les Falleres Majors Infantils de València, les mirava pensant que sentien alguna cosa molt especial.

Ara sé que sí.

I em costa posar en paraules el que sent una xiqueta quan aquell somni que havia imaginat tantes vegades, s'ha fet realitat.

Perquè les Falles formen part dels meus records més bonics.

Són els meus primers somriures, els meus primers vestits de valenciana, són les nits mirant com es planta la nostra falleta al meu Canyamelar, són la música pels carrers i les mascletaes que fan tremolar el cor.

Són totes eixes coses que, quan eres menuda, no saps explicar per què, però et fan sentir a casa.

Perquè per a mi, València és això, CASA.

És el color de les flors quan arriba març.

És l'olor a pólvora

És la música de les nostres bandes.

És alçar la mirada i descobrir una falla en mig del carrer.

És vore València plena de gent, de llum i de somriures.

És eixa sensació que ens diu que ja estan aquí les Falles.

Jo he tingut la sort de créixer vivint tot això. D'entendre que les Falles són molt més que una festa.

Les Falles són una manera d'estimar València. Una manera de fer-la més nostra, de cuidar-la, de celebrar-la i de compartir-la.

I hui tinc la sort de poder representar-la.

Això em fa molt feliç, però també em fa sentir una gran responsabilitat.

Perquè darrere hi ha una ciutat sencera. Hi ha milers de xiquetes i xiquets que viuen les Falles amb la mateixa il·lusió que jo, fallers i falleres que treballen durant tot l'any, famílies que fan que la seua falla continue viva, fent que les Falles siguen el que són hui.

Com també hi ha set persones que assumiren la responsabilitat de triar a la Fallera Major Infantil de València d'enguany i a la seua Cort d'Honor, a les quals no puc estar més agraïda.

Set persones que, durant uns dies, ens van mirar als ulls i van confiar en nosaltres.

Potser sabien que aquella decisió canviaria les nostres vides. I hui entenc que darrere hi havia una cosa molt més bonica: la confiança.

Per això, promet representar a València com jo la sent: amb alegria, amb orgull i amb molt d'amor.

Vull mirar cada falleta amb els ulls d'una xiqueta.

Emocionar-me en cada mascletà i disfrutar de cada pasdoble.

Vull viure la nostra Ofrena a la Geperudeta i guardar amb estima cada instant.

I ho faré al costat de la meua Cort d'Honor, i això, em fa especialment feliç.

Perquè potser hui encara no sabem tot el que viurem juntes. No sabem quantes vegades riurem, quantes abraçades ens donarem ni quants moments acabaran convertint-se en records que contarem quan siguem majors.

Però sí sé que hui comença una amistat molt especial. I vull que disfrutem juntes de cada segon.

Gràcies a la meua comissió, Rosari-Plaça Calabuig. És un orgull formar part d'esta gran família fallera.

Perquè darrere de cada xiqueta que somia hi ha persones que fan possible que els somnis es complisquen.

Persones que t'acompanyen quan estàs nerviosa, que t'abracen quan tens por, que celebren les teues alegries com si foren les seues i que estan al teu costat sense demanar-ho.

A la meua família, gràcies.

Gràcies per haver-me ensenyat a estimar les Falles i per ensenyar-me que ser fallera no és només posar-se un vestit bonic.

És estimar una festa.

És estimar les persones.

És compartir.

És treballar junts.

I és estimar València.

Gràcies per deixar-me ser jo mateixa.

Perquè això és el que vull continuar sent durant este any: una xiqueta que té la sort de viure un somni molt gran.

Una xiqueta que vol riure, aprendre, que vol fer amigues i amics, emocionar-se i disfrutar de cada moment.

Perquè algun dia este any acabarà... Però jo sé que hi haurà una cosa que no canviarà mai: la manera d'estimar València.

Perquè quan una persona estima de veritat una ciutat, la porta sempre un poquet dins del cor.

I jo, hui, sent que porte València molt a prop. I això és un regal que no oblidaré mai.

Així que hui només puc dir: Gràcies, València.

Gràcies per la teua llum, per la teua música, la teua pólvora, les teues flors... Pel teu art.

Per les teues Falles. I, sobretot, gràcies per deixar-me representar-te.

Promet viure este any amb els ulls ben oberts, el somriure sempre preparat i el cor ple d'il·lusió.

Hui comença el nostre any. El meu i el de la meua meravellosa Cort d'Honor. L'any de tots els xiquets i xiquetes que, com jo, estimen i sempre estimarem les Falles.

Visca València!

Visquen les Falles!